

Så vil jeg spørge ministeren, om der kan gøres noget for, at de problemer kan modvirkes af en tilskyndelse til arbejdsgiverne til rent faktisk at igangsætte de uddannelser, dvs. oprette de lærerforhold, som er nødvendige for, at sådan nogle problemer ikke vil opstå i fremtiden.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne sige til fru Jette Gottlieb, at min og regeringens optagethed af at sikre, at de nye rådighedsprincipper administreres i den ånd, de er vedtaget i, ikke er begrundet i bekymringen for flaskehalse. Det er mere bekymringen for det fundament, vores dagpengesystem rent faktisk hviler på, nemlig at man forsikrer sig imod tab af lønindkomst mod at stå til rådighed for arbejdsmarkedet. Hvis det grundfundament skrider, er der faktisk en fare for, at vi ikke kan bevare dagpengesystemet.

Så jeg vil godt her klart sige, at rådighedsreglerne som sådan og administrationen af dem ikke nødvendigvis skal kobles sammen med bekymringen for flaskehalse, for jeg er meget enig med fru Jette Gottlieb i, at vi ikke kan få øje på nogen flaskehalse bortset fra på et par enkelte områder. På sygeplejeområdet og på børnepædagogområdet er der flaskehalse, som jo dybest set hænger sammen med mange års nedprioritering af de uddannelser, ellers er der ikke flaskehalse for nærværende, men sådan som vi kan se opsvinget for os, vil der være en risiko for flaskehalse engang hen over foråret for ganske mange fagområder. Det er derfor, vi allerede nu skal sikre, at rådighedsreglerne administreres efter de principper, som vi har vedtaget, nemlig at det er arbejdsmarkedsmyndighederne, der skal sikre, at der er nogle tilbud til de ledige, som de faktisk også kan tage imod.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg forstår på ministerens svar, at det er ministeren magtpåliggende at understrege nødvendigheden af mobilitet på arbejdsmarkedet. Her tænker jeg ikke alene på den geografiske mobilitet, men også på den faglige mobilitet.

Så vil jeg spørge ministeren: Hvordan vil man undgå, at en øget anvendelse af det begreb, der hedder mulighed for at varetage et bestemt arbejde, ikke fører til noget, jeg vil kalde en statsautoriseret gøgeungeeffekt? Hvordan sikrer man sig mod, at det bliver de svagest uddannede, der hele tiden bliver skubbet væk fra arbejdsmarkedet ved, at man stedse sætter bedre uddannede mennesker til at varetage nogle ar-

bejdsfunktioner, som andre i virkeligheden bedre kunne gøre på stedet?

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil godt sige om det forlig, der er indgået i mandags, hvor der jo også er nogle politiske aftaler om dette område, at det ikke på nogen måde ændrer ved den geografiske mobilitet, men betyder, at der sker en præcisering af den faglige mobilitet. For at der ikke skal komme den gøgeungeeffekt, som jeg ligesom fru Jette Gottlieb også kunne være bekymret for, har vi netop lagt vægt på, at arbejdsmarkedsmyndighederne fortsat skal formidle dem, der er i nærheden med de kvalifikationer, der er brug for. Det er det ene generelle formidlingsprincip.

Det andet, vi har sikret, er, at vi netop siger, at hvis ledige, der har været ledige i mere end 1 år, har brug for et kursus, et uddannelsesløft, for at varetage et bredere fagligt område, skal det sikres.

Så det er i virkeligheden ikke det pres nedad, som gøgeungeeffekten er, men en mulighed for at give de ledige en større faglig bredde ved at løfte dem uddannelsesmæssigt, for så kan vi nemlig modvirke, at der sker en gøgeungeeffekt.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg forstår, at det måske ikke er hensigten at lave gøgeungeeffekter, men da det er virksomhederne, der leder og fordeler arbejdet og bestemmer, hvem de vil ansætte, vil jeg gerne se den virksomhed, som foretrækker en dårligere uddannet frem for en bedre uddannet til varetagelse af en funktion, og jeg vil da spørge ministeren, hvilke initiativer man kan tage for at sikre sig mod den udvikling.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

De regler, der er præciseret i rådighedsbekendtgørelsen, taler alene om formidling af arbejde. Det, vi siger, netop fordi vi lægger vægt på begge principper – den generelle formidlingspolitik og den mere individprægede formidlingspolitik – er, at det er arbejdsmarkedsmyndighederne og AF's ansvar at sikre, at de ledige, der bliver formidlet til de job, arbejdsgiverne har overgivet til formidlingen, udstyres med de nødvendige kvalifikationer.

Men man kan jo godt sige, at fru Jette Gottlieb har ret i den mere principielle betragtning, at det er arbejdsgiveren, der leder og fordeler arbejdet og dermed også beslutter, hvem der skal ansættes, men det er der, så vidt jeg kan tælle manda-